

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תשנח

ערב שבת קודש פ' וישב, כ"ב כסלו ה'תשס"ט
שנת הקהל

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה' "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ו שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ח שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכיו"ר

לעילוי נשמת

הו"ח ר' יעקב ב"ר פישל הלוי ע"ה אייזיק

נפטר ביום י"ג כסלו ה'תשס"ח

ת. נ. צ. ב. ה.

ולזכות

זוגתו מרת לאה בת נסה תחיל' אייזיק

לאריכות ימים ושנים טובות עד ביאת

גואל צדק ומתוך בריאות הנכונה

נדפס ע"י בניהם

ר' אלדד הלוי וזוגתו מרת יעל שיחיו אייזיק

ר' נתנאל הלוי וזוגתו מרת בת-שבע שיחיו אייזיק

נדפס לעילוי נשמת ר' אורי אהרן יואל ביר יוסף ארי' לייב זיל חוב' פאולין רות ביר יצחק עיה

ולענין ר' יוסף ארי' לייב ביר משה באר חוב' מרת חשא ביר נטע אורי עיה ולענין ר' מאיר ביר צבי עיה שמאל

והקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו — לשפע ברכות עד בלי די

ב"ה

3 דבר מלכות

3

כשטוען שענדיין לא מוכנים לגאולה, אומרים לו: מי שואל אותך? / משיחת שיפוישב החשמי"ה

6 זמן הגאולה

6

הפיתוי לא יעבוד כעת / פרשת השבוע באור הגאולה

9 המעשה הוא העיקר

9

דבר נכון ביותר הוא לעסוק בענין של "פירסומי ניסא" / הוראות למעשה בפועל

10 וילחום מלחמת ה' - וינצח

10

את מי המפלגה אוכלת ומי אוכל את המפלגה? / שיחות בעניני שלימות העם והארץ

אעורר אקלוגה אגמ' בנה - אתה הא נאמא ופיוס ובהטעו'

12

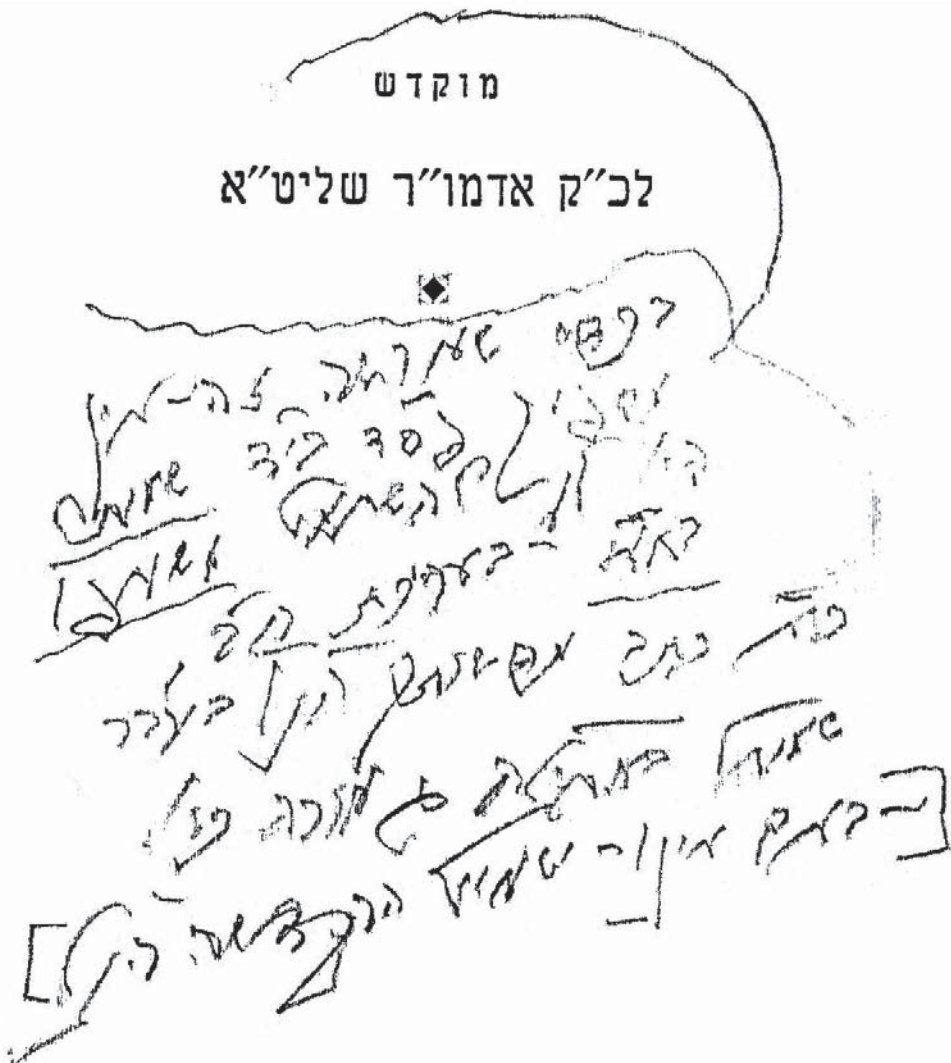
לערוך בימי חנוכה בכל מקום ומקום "כינוסי הקהל" / הוראות הרבי מלך המשיח לשנת "הקהל"

14 כתי"ק - פרסום ראשון

14

תנאי להדפסת "מוקדש לכ"ק אדמו"ר שליט"א" / צילום נדיד ממענה כ"ק אד"ש

לזכות הילדה חיילת ב"עבאות השם"
 שרה בתיה תחי קארף
 לרגל הולדתה בשעה טובה ומוצלחת
 ולזכות הורי: הרב בן ציון ווג' מרת חנה שיחיו
 שלוחי כ"ק אדמו"ר שליט"א במיאמי ביטש, פלורידה
 ולזכות כל ילדיהם ומשפ' ש' לבני חיי ומוזני רויחיי ובכולם רויחי, ולקבל פני משיח צדקנו תיכף ומיד ממש

הוראה נדירה מהרבי כתנאי להדפסת "מוקדש לכ"ק אדמו"ר שליט"א"

קבצים וספרים רבים היוצאים-לאור מוקדשים לכ"ק אדמו"ר שליט"א במענה שלפנינו – אשר נחשף כאן לראשונה – נגלית האחריות הגדולה בהקדשה זו המוטלת על כתפי המוציאים לאור, כמו גם זהירותו הגדולה של הרבי שליט"א למנוע פגיעה באדם מישראל ח"ו, אפי' בספק ספיקא

פענוח המענה:

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א הקיף את התיבות "מוקדש לכ"ק אדמו"ר שליט"א" וכתב:

בכדי שארשה זה – אין מספיק פס"ד בי"ד [=פסק דין בית דין] שמותר הי' לו להשתמש משותפו בח"א [=בחלק א'] – בעריכת ח"ב,

כ"א כתב מהשותף הנ"ל בעבר שמוחל במחילה גמורה כו'.

[– באם אינו – ישימיט ההקדשה הנ"ל]

המדור מוקדש

לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול
ולע"ג זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת
יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה
נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחי

כאשר בא מישהו וטוען שעדיין לא מוכנים לגאולה, אומרים לו: מי שואל אותך?

בימינו אלו, כבר נסתיים כללות הענין ד"מעשינו ועבודתינו", עד כדי כך, שסיימו כבר גם את "צחצוח הכפתורים", הרי בודאי שצריכה להיות הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש תיכף ומיד • וכאשר בא מישהו - היפך מ"שפיץ-חב"ד" - וטוען שעדיין לא מוכנים וראויים לגאולה כו', אומרים לו: מי שואל אותך? מה אתה מתערב בענינים אלו? • אדרבה - החסרון הוא בכך, שחושב הנך שעדיין לא ראויים וכו', עשה תשובה, ואז, תראה גם אתה שראויים ומוכנים לכיאת משיח צדקנו • משיחת ש"פ וישב, כ"א כסלו ה'תשמ"ח - בלתי מוגה

ובלשון רבינו הזקן⁴ - בעל השמחה והגאולה - ש"אפילו קל שבקלים ופושעי ישראל מוסרים נפשם על קדושת ה'... כשבאים לידי נסיון בדבר אמונה כו"ו. ומכיון שכל זה נעשה באופן גלוי לעין כל, גם לאומות העולם - נמצא, שזהו ענין של עדות על הקב"ה, עד כדי כך, שמוסרים נפשם על קיום רצונו ית'.

והנה, כל זה הוא ענין של עדות בלבד, ואילו הפסק-דין דבית דין (שעי"ז נקבע הדבר בפועל ממש) - יהי' לעתיד לבוא, שאז יהי' השינוי במציאות העולם בפועל ממש, "ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דבר"⁵,

א. [. .] החילוק בין עדות לבית דין הוא על-דרך ובדוגמת החילוק שבין גלות לגאולה: ענין העדות - קאי על כללות עבודתם של ישראל בזמן הזה, כדכתיב¹ "אתם עדי", "אלין אינון ישראל"², דמכיון שעל ידם נעשה גילוי והמשכת אלקות בעולם, הרי הם מעידים, כביכול, על מציאותו של הקב"ה³.

ובהדגשה יתירה בזמן הגלות - שבני ישראל לומדים תורה ומקיימים מצוות מתוך מסירת נפש, שלא להתפעל ולהתגבר על כל המניעות והעיכובים, הקשיים והרדיפות כו',

(1) ישעי' מג, יו"ד-יב.

(2) זח"ג פו, א.

(3) ראה לקו"ש חי"א ע' 190. וש"נ.

(4) תניא פי"ח-יט (כד, א. כה, א).

(5) ישעי' מ, ה.

ראויים וכו', עשה תשובה, ואז, תראה גם אתה שראויים ומוכנים לביאת משיח צדקנו.

וגם ברגעי הגלות האחרונים – הרי, במקום הענין ד"עמו אנכי בצרה" (שהקב"ה מצטער בצרת גלותם¹²), נעשה "עמו (עם הקב"ה) אנכי (ישראל) בהרחבה", היינו, שישראל נמצאים במצב של הרחבה והתיישבות ("לישב בשלוה") יחד עם הקב"ה – דמכיון שעושים דירה לו ית', הרי, "הוד והדר לפניו עוז וחדוה במקומו"¹³, ובמילא, נעשה כן גם אצל ישראל.

ובלשון שאומרים בנוסח התפלה: "האדרת והאמונה לחי עולמים", "הבינה והברכה כו", וכן הלאה, בכל אותיות האל"ף-בי"ת, עד "הקריאה והקדושה וכו' התהלה והתפארת לחי עולמים".

ובפרט לאחרי שבדורנו זה נתפרסם ב"הקריאה והקדושה" (בהמשך להאמור "הקריאה והקדושה לחי עולמים", אשר, לשון נופל על לשון) "הקול קורא" דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו: "לאלתר לגאולה", ביחד עם הנתינת-כח שהי' "לאלתר לתשובה", שאז, "מיד הן נגאלין" (כפס"ד הרמב"ם¹⁴), מיד כפשוטו ממש, ועד ש"טרם יקראו ואני אענה"¹⁵ (כהמשך ההלכה ברמב"ם¹⁶), היינו, שעוד לפני שצועקים "עד מתי" (פעם נוספת), בא משיח צדקנו!

ובלשון הכתוב דפרשת השבוע – "וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען", היינו, שכבר נסתיימה העבודה ד"ארץ כנען" (בקדושה), "כנען פירושו סוחר . . שיפוז

(11) תהלים צא, טו. תענית טז, א. פרש"י שמות ג, ב.

(12) ראה פרש"י נצבים, ל, ג.

(13) דה"א טז, כז.

(14) הל' תשובה פ"ז ה"ה.

(15) ישעי' סה, כד.

(16) הלכה ז.

כולל גם בנוגע לאומות העולה⁶, "אז אהפוך אל עמים שפה ברורה גו' לעבדו שכם אחד"⁷.

ועפ"ז יש לבאר גם את הענין דישיבת הבית-דין במקום הקבוע להם – שהרי, "תכלית השלימות הזו של ימות המשיח ותחיית המתים, שהוא גילוי אור א"ס ב"ה בעולם הזה הגשמי⁸, הוא באופן שעולם הזה התחתון נעשה דירה לו ית', דירה דייקא, באופן של קביעות מקום.

ב. ויש לומר, שמכיון שעשיית הדירה לו ית' היא ע"י "מעשינו ועבודתנו כל זמן משך הגלות"⁸ (ורק הגילוי בפועל ממש הוא בגאולה העתידה), הרי, גם בזמן הזה נעשה עולם הזה בבחינת מקום קבוע, ובמילא, שייך כבר ענין של פסק-דין, ולכל לראש – הפס"ד אודות הגאולה שצריכה להיות תיכף ומיד.

ובפרט בימינו אלו, שכבר נסתיים כללות הענין ד"מעשינו ועבודתנו", עד כדי כך, שסיימו כבר גם את "צחצוח הכפתורים" (בלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר⁹), הרי בודאי שצריכה להיות הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש תיכף ומיד.

וכאשר בא משהו – היפך מ"שפיין-חב"ד" – וטוען שעדיין לא מוכנים וראויים לגאולה כו', אומרים לו: מי שואל אותך? מה אתה מתערב בענינים אלו? – ישנו פסק-דין ברור בתורה שכבר "כלו כל הקיצין"¹⁰, לא רק סיום הגלות, אלא גם סיום הקיצין! ואדרבה – החסרון הוא בך, שחושב הנך שעדיין לא

(6) שהרי, גם לדעת הרמב"ם (הל' מלכים רפ"ב) "שעולם כמנהגו נוהג, וזה שנאמר בישעי' וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבץ משל וחידה" (עכ"פ בתקופה הראשונה דימות המשיח) – קאי זה על אזה"ע, "שהיו ישראל יושבין לבטח עם רשעי עכו"ם . . ויחזרו כולם לדת האמת".

(7) צפני' ג, ט. רמב"ם הל' מלכים ספ"א.

(8) תניא רפ"ז.

(9) שיחת שמח"ת תרפ"ט.

(10) סנהדרין צז, ב.

בהלל והודאה⁶, וגם זכרון הנס נקבע בהדלקת הנרות⁷, "נר מצוה ותורה אור"⁸ ("זכרון הנס נתקן בעניני עבודת ה"⁹).

ומזה מובן, שימי חנוכה מסוגלים ביותר להוסיף עידוד וחיוזוק בלימוד "תורתך" ובקיום "חוקי רצונך", "נר מצוה ותורה אור", ובאופן ד"פירסומי ניסא"¹⁰, "ברוב עם"¹¹, שזהו גם התוכן ד"הקהל את העם האנשים והנשים¹² והטף¹³ גו' ליראה¹⁴ את ה' אלקיכם"¹⁵.

[. . .] ולכן, כדאי ונכון שבמשך ימי חנוכה יערכו בכל מקום ומקום התוועדות ומסיבות ("הקהל") של שמחה¹⁶, הן לאנשים הן לנשים והן לטף¹⁷, שבהם יעוררו אודות עניני תורה ומצוותי, "נר מצוה ותורה אור", ועד לראשית העבודה ועיקרה ושרשה¹⁸ "ליראה את ה' אלקיכם"¹⁹.

והתקווה חזקה, אשר, הצעות הנ"ל – שבודאי יפרסמום בכל מקום ומקום – נתקבלנה בסבר פנים יפות ובשמחה, והעיקר, שתתקיימנה בפועל ממש, "המעשה הוא העיקר". (קטעים משיחות ש"פ וישב, כ"א כסלו ה'תשמ"ח - מוגה)

- 6) שבת כא, ב.
 - 7) ראה בפרש"י שם.
 - 8) משלי ו, כג. וראה פרש"י ד"ה בניס ת"ח – שבת כג, ב.
 - 9) השלמה לשו"ע אדה"ז שם.
 - 10) שבת כג, ב.
 - 11) ל' הכתוב – משלי יד, כח. וראה אנציק' תלמודית בערכו. וש"נ.
 - 12) שהרי "נשים חייבות בנר חנוכה שאף הן היו באותו הנס" (שבת כג, א), ויתרה מזה – "על ידי אשה נעשה הנס" (פרש"י שם).
 - 13) שהרי חנוכה קשור במיוחד עם ענין החינוך, כנ"ל ס"ט (ראה בתחילת הע' הקודם).
 - 14) התכלית ד"תורתך" ו"חוקי רצונך" – "ויצונו ה' לעשות את כל החוקים האלה ליראה את ה' אלקינו" (ואתחנן ו, כד. וראה תניא ספכ"ג).
 - ולהעיר גם מהדיוק ד"תורתך", שמלחמת היוונים היתה (לא על לימוד התורה וקיום המצוות עצמם, אלא) שלא להזכיר שהתורה היא תורת ה', "תורתך", ושהמצוות הם חוקי רצונו ית', "חוקי רצונך" ("היום יום" ב' טבת. וראה לקו"ש חכ"ה ע' 238. וש"נ) –
- הדגשת הענין ד"ליראה את ה'" בתומ"צ גופא.
 - וענין זה שייך במיוחד לבחי' ה"שמן" שבתורה, פנימיות התורה, ובפרט כפי שנתבארה בתורת חסידות חב"ד – שע"ז באים "ליראה את ה'", "דע את אלקי אבך ועבדו בלב שלם" (דה"א כח, ט. וראה תניא קו"א קנו, ב).
 - 15) וילך לא, יב-ג.
 - 16) כולל גם בבית הפרטי, בחוג המשפחה וכו' – כידוע המנהג אצל רבותינו נשיאינו ש"באחד מלילי חנוכה היו עושים כעין פארבריינגען עם בני הבית כו" ("היום יום" כ"ח כסלו).
 - 17) ולהעיר, שענין זה שייך גם להאמור ע"ד המנהג דנתינת דמי חנוכה – כי: נתינת דמי חנוכה פועלת שמחה, וגם, כשמדויעים ע"ד חלוקת דמי חנוכה – מתקבצים ומתקהלים רבים, וכשמסיפים בדמי חנוכה, ניתוסף גם במספר המתקהלים כו'.
 - 18) תניא רפמ"א.
 - 19) להעיר ממש בהשלמה לשו"ע אדה"ז שם, "יש נוהגין בסעודות אלו לומר שירות ותשבחות להש"ת . . וע"ז ניכר שהסעודה באה לחבב ולפרסם הנס, ואז הוי סעודת מצוה לכוי"ע".

לזכות התמימים השלוחים

לישיבת "תומכי תמימים – מלך המשיח" פורט לורידיל, פלורידה

ולזכות קהילת "מרכז משיח - 770"

ולזכות רב הקהילה הרה"ח מרדכי ומשפ' שי ענתי

לערוך בימי חנוכה בכל מקום ומקום כינוסי "הקהל"

בשנים האחרונות הולך ומתדרדר מצב החינוך דילדי ישראל (הן בחוץ-לארץ והן בארץ- ישראל) באופן מבהיל, ולמרבית הצער כו', ישנם מאות ואלפים כו' מילדי ישראל שאין להם שום מושג בעניני יהדות, תורה ומצוות¹.

ולכן, צו-השעה על כאו"א להשתדל כפי יכלתו ויותר מזה כו' - בחינוך ילדי ישראל ברוח התורה ומצוות², בדרך יעקב, ישראל סבא.

וסגולה מיוחדת בשנה זו, שנת הקהל - כמ"ש³ "ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את ה' אלקיכם כל הימים".

[. .] ובעמדנו ביום הש"ק שממנו מתברכים ימי חנוכה, יש לעורר ולזרז אודות ההוספה בעניני "הקהל"²:

[. .] ידוע³ שעיקר הנס דחנוכה ה' בנוגע לענינים רוחניים, לימוד התורה וקיום המצוות, "בטלו דתם ולא הניחו אותם לעסוק בתורה ובמצוות"⁴, "להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך"⁵, ולכן, גם הנצחון הוא בעיקר נצחון רוחני, "קבעום ועשאוים ימים טובים

(1) וילך לא, יג.

(2) להעיר מהשייכות ד"הקהל" לפרשת השבוע - "וישב יעקב בארץ מגורי אביו", "מגורי לשון אסיפה וכניסה, כמו אוגר בקיץ" ("א"ת לה"מ סנ"א), ו"מגורי הוא לשון יראה, וגם לשון אוצר . . יראה ה' היא אוצרו" (תו"א פרשתנו כז, ב) - אסיפה וכניסה דכל ישראל (יעקב - שנשמתו כלולה מכל הנשמות שבישראל (אגה"ק ס"ז)) "ליראה את ה' אלקיכם כל הימים".*

(* ראה זחר פרשתנו (קפ, א) "מאי מגורי אביו, כד"א מגור מטביב, דכל יומיו הוה דחיל והוה בדחילין", - ע"ד מ"ש "ליראה גו' כל הימים". וראה לקוטי לוי"צ שם (ריש פרשתנו) "הכפל דחיל בדחילין, י"ל יראה תתאה ויראה עילאה, וחזו מגורי לשון רבים, ב' בחז"י רי"ת ויר"ע". ועפ"ז יש לבאר גם הדיוק דכ"ל יומרי" (כ"ל הימים) - מכיון שיר"ע היא למעלה משניונים כו'.

ובפרטיות יותר: (א) "והנה אנחנו מאלמים אלומים גו' תסובינה אלומתיכם ותשתחווון לאלומתי" (פרשתנו לז, ז), קיבוץ ואסיפת י"ב השבטים, ע"ד הענין ד"ויקהל משה", "בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל", ע"י הביטול דהשתחווה כו' (אוה"ת פרשתנו רדע, ב ואילך), (ב) "והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחווים לי" (פרשתנו שם, ט) - שהשתחווה והביטול היא אצל האנשים (שמש) והנשים (ירח) והטף (כוכבים), ע"ד "הקהל את העם האנשים והנשים והטף גו' ליראה את ה' אלקיכם" (ראה אוה"ת שם רעו, ב ואילך).

(3) ראה ג"כ לבוש, ב"ח וט"ז או"ח ר"ס עת"ד. השלמה לשו"ע אדה"ז (להר"ר מדובראוונא) שם ס"ג.

(4) רמב"ם ריש הל' חנוכה.

(5) נוסח "יעל הניסים".

נמצאים בזמן ד"עווא דרעוין", מעין ודוגמת בחי' פנימיות התענוג שיתגלה לעתיד לבוא¹⁹ - זמן מסוגל ביותר לגילוי דפנימיות התענוג ממש, לעתיד לבוא²⁰.

ובפשטות ממש - שמשיה צדקנו בא ביום השבת קודש זה, פ' וישב, שנת ה' אלפים תשמ"ח, ו"לא עיכבן המקום כהרף עין"²¹, תיכף ומיד ממש.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א הזכיר אודות אמירת ברכה אחרונה].

(19) ראה המשך תרס"ו בסופו, ועוד.

(20) ראה לקו"ת שה"ש בסופו, ובכ"מ.

(21) מכלתא ופרש"י בא יב, מא.

ממון . . כדי להרויח ולהשתכר¹⁷ . . כך . . בני ישראל נמשלה בגלות לסוחר . . שע"י התלבשות השכינה בבחי' גלות . . מתבררים כל ניצוצות הקדושה . . להיות בלע המות וכו', ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ, ונגלה כבוד ה', כי עין בעין יראו וגו'¹⁸, ואז, "וישב יעקב", "לישב בשלוה", בתכלית השלימות.

ובפרט שביום השבת קודש דפ' וישב גופא

(17) להעיר מהמבואר בדרושי אם כסף תלוה גו' בענין היתר עיסקא למעלה - דקאי על ירידת הנשמה בגוף, שע"ז נעשה הרויח כו' (ד"ה אם כסף תלוה תרכ"ז. תרכ"ט. ועוד).

(18) תו"א ריש פרשתנו ובארוכה - תו"ח שם.

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש

לזכות ר' יעקב מיכאל הלוי בן עלקא וזוג' מרת אסתר בת בלומה גוטע שיחיו וילדיהם: מיכל, נחמה, יוסף יצחק הלוי, חנה ומנחם מענדל הלוי שיחיו גינזבורג ולזכות זקניהם: מרת עלקא תחי' בת רייזל ומרת בלומה גוטע תחי' בת נעכע ולע"נ ר' דוב ראובן הלוי ב"ר דוד הלוי ז"ל ולע"נ ר' מיכל ב"ר שלמה ז"ל

תורת החינוך החב"די

קלטות שמע, דיסקים לצפייה וחבורות קריאה של הרצאות ומאמרי חינוך מאלפים מאת רבנים, משפיעים ואנשי חינוך

הרב מרדכי שמואל אשכנזי • הרב יוסף הכט • הרב מנחם מענדל גלזובסקי
הרב יוסף יצחק יעקבסאן • הרב יצחק ערד • הרב מרדכי רוטנשטיין • הרב שמעון וייצהנדלר • ועוד

להזמנת קטלוג חנים -

טל: 03-9600667, 03-9607219

ת"ד 2025, כפר חב"ד 72915.

chinuch@015.net.il

ניתן להזמין

מספר רב של הרצאות

בדיסק אם-פי-3 חסכוני.

חובה
לכל הורה ומחנך

הפיתוי לא יעבוד כעת

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום חפשי ללה"ק: מערכת "יחי המלך"

א. ע"פ תורת הבעש"ט¹ שצריכים ללמוד מכל דבר הוראה בעבודת ה', ועאכו"כ מענין בתורה, יש ללמוד הוראה גם מ(האמור לעיל² –)הסיפור בתורה אודות "ביקש יעקב לישב בשלוה" ואודות טענת בני³ שהם מוותרים על ה"רכוש גדול"⁴ העיקר לצאת מהגלות⁵.

וההוראה היא:

כאשר יהודי צועק "דאלאי גלות"^{5*} – ניגש אליו היצר-הרע ("דער קלוגינקער") בטענה: מה אתה צועק כל-כך? – כבר קדמוך! בני ישראל צעקו כך בהיותם במצרים, ולא הצליחו לפעול זאת ונשארו בגלות כדי לקבל את ה"רכוש גדול", ועד"ז קודם לכן "ביקש יעקב לישב בשלוה" וגם הוא לא הצליח לפעול זאת, וכיצד הנך חושב שתצליח לפעול בצעקותי?!

אדרבה, טוען היצר: ע"י צעקתך אתה עוד יכול להרגיז ("אויפריינדן") ולגרום שיהי' בדוגמת "קפץ עליו רוגזו של יוסף"⁶ כפי שנגרם ע"י בקשת יעקב לישב בשלוה, ומוטב יותר שתשאיר שקט ולא תצעק, פן תרגיז את הקב"ה ("ח"ו)!!!

ב. על כך אומרים לו, שבתורה לא נכתב רק המענה על טענת בני ישראל במצרים, אלא גם הטענה עצמה (שמוותרים הם על הרכוש גדול העיקר לצאת מהגלות) נכתבה ונקבעה בתורה מלשון הוראה, ובמילא למדים גם מטענה זו הוראה:

כשם שאז צעקו בני ישראל "דאלאי גלות", שהם מוותרים על הרכוש גדול העיקר לצאת ממצרים – כך גם היום צריכים בני ישראל לצעוק שרצונם לצאת כבר מהגלות.

ואדרבה, זקנך (במצרים) הרשה לפתות אותו ("זיך געלאַזט אַיירערענדן") שעבור ה"רכוש גדול" כדאי להשאיר בגלות – אבל אתה לא תתן לעצמך להתפתות עכשיו, כיון שמאז הרי בני ישראל בודאי קיבלו כבר את ה"רכוש גדול" ע"י עבודתם בזמן הגלות.

ולכן צועקים בני ישראל בכל ימות השבוע: "לישועתך קוינו כל היום", ובשבת ויו"ט: "ותחזינה עינינו בשוּבך לציון ברחמים", ואומרים זאת בתפלת העמידה כשעומדים "כעבדא קמי' מרי"⁷, במילא מובן שמתכוונים לזה באמת ובפשטות – מבקשים לראות בעיני בשר שלהם "בשוּבך לציון ברחמים"!

בודאי ישנם פירושים פנימיים על תיבות אלו – שזה הולך על "ציון" ברוחניות, "ציון" שבשמה⁸, "אנא סימנא בעלמא"⁹, שבודאי הם כוונות אמיתיות – אבל אם מכוונים את הכוונות (הפנימיות) בלבד ולא חושבים על הפירוש הפשוט, חסר אז בפירוש המילים! משא"כ כאשר

בגלוי, אלא שקויתי שיעשו זאת בדרכי נועם ובדרכי שלום, ועכשיו אני רואה שזה לא עוזר, וכולם מתעייפים ולא מרעישים על זה, עד שאפילו אנ"ש מתחילים להתעייף [אפילו מה שעשו עד עתה גם לא הי' מי יודע מה, אבל כעת מפסיקים בכלל לעסוק בזה – שהרי נהי' חם, ולא לכל אחד יש מזגן, וא"כ לא יכולים לתבוע שירעישו על זה] – והמשל הוא:

פעם ברוסיה, בזמן שיד ה"צאר" היתה תקיפה והיהודים חיו תחת עול כמה גזירות, התפרנסו יהודים רבים מבית-מרזח ("ארענדער"), ואותו יהודי שהי' חוכר הבית-מרזח מה"פריץ", הי' חי בדרך כלל רחוק משאר היהודים.

קרה פעם ליהודי שפרנסתו היתה מבית-המרזח – שבא אליו הפריץ אשר הי' בעה"ב של בית-המרזח, ואמר לו: אם לא תמיר את דתך ("בייטן דעם רענדל") אקח את שני ילדיך ואביאם אל הכומר – שאזי שני הילדים בודאי ימירו את דתם, ובאם הנך רוצה להחזיק את ילדיך, תמיר את הדת גם אתה.

היהודי לא יכול הי' לעמוד בניסיון, והוא הסכים אמנם להמיר את הדת, אלא שהוא חשב שיעשה זאת רק כלפי חוץ ("לפנים וועגן"), אבל באמת הוא לא יאחוז בזה.

וכך הוה משך זמן, שלכתחילה הי' זה רק כלפי חוץ, אבל בהיותו נפרד מיהודים אזי לאחמ"כ זה נהי' לא רק כלפי חוץ, עד שבמשך הזמן הם הפסיקו לגמרי להתנהג כיהודים.

הסדר אז הי' שמגידיים ובעלי-דרשה נהגו להסתובב בין היהודים הנמצאים בעיירות הקטנות ולדבר בפניהם דברי מוסר, וכך גם אירע שהגיע מגיד לעיירה זו שבה חי אותו יהודי, והמגיד דיבר דברי מוסר חריפים, ובעקבות אותם דברי מוסר החליטו היהודי ואשתו שהם מוכרחים לחזור ולהיות יהודים.

אלא שהשטן התערב – וכיון שהי' זה בדיוק בחודש ניסן, אמרה האשה לבעלה: אמת אמנם שאנו צריכים לחזור ולהיות יהודים, אבל בא נמתין עוד מספר שבועות. שאל הבעל: מדוע את רוצה להמתין מס' שבועות? ענתה לו האשה: היות ותיכף מגיע חג הפסח, שבפסח יש טירחה מרובה – צריכים לאפות מצה, לא לאכול חמץ ולהכשיר את הכלים שזוהי טירחה עצומה, אזי בוא נשאר גוים עוד מספר שבועות ונחסוך את כל הטרחה הזו!...

ד. אינני מתכוון לומר זאת עליהם (על המפלגות) – אבל זהו ענין שבשביל לשבת עוד רגע על הכסאות יכולים להפקיר 13 מליון יהודים ושלש בליון גוים, להבדיל, העיקר להשאיר עוד רגע על הכסאות, שהרי סוף-כל-סוף הגזירה תתבטל, כיון ש"ביד חזקה אמלוח עליכם", והם לא יוכלו לישון בלילה – אם לא עכשיו זה יהי' בעוד רגע, אבל זה לא יתן להם לישון, בידעם שישנה גזירה שכזו, ואזי יהיו מוכרחים לבטלה, אבל ברגע זה הם חושבים: הרי אפשר לשבת עוד קצת זמן על הכסאות ועבור זה יכולים לעשות עסקת חבילה ולמכור כל-כך הרבה יהודים, כן ירבו, עם כל הפרטים שבזה, שלא צריכים לחזור עליהם.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ שלח, מבה"ח תמוז ה'תש"ל – בלתי מוגה, בעריכת "יחי המלך")

מוקדש לע"ג הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה נפטרה ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים" ולע"ג זוגתו הרבנית חנה חיי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג יה"ר שתיכף ומיד יקיים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

(1) כש"ט הוספות סקכ"ז ואילך. וש"נ.

(2) ס"ח בשיחה (ש"ל ע"י "ועד הנחות התמימים").

(5*) =די לגלות.

(6) פרש"י בפרשתנו לז, ב.

(7) שבת י, א.

(8) ראה לקו"ת דברים א, ב ואילך. אוה"ת דברים ע'

כז ואילך. שם ע' לו. ובכ"מ.

(9) זח"א רכה, א.

את מי המפלגה אוכלת ומי אוכל את המפלגה?

א. צריכים לדעת שהענין של מפלגה בכלל הוא (כפי שאומר בפרשת שלח) "ארץ אוכלת וישובי", כיון שמפלגה אוכלת את האדם, מאחר שהוא חושב רק אודות המפלגה.

אחד כזה שמלכתחילה אינו בן-אדם, הרי אצלו המצב בדיוק להיפך: הוא אוכל את המפלגה; כפי שרואים בזה גופא שבשביל להשאר "מנהיג" הוא עושה כאלו ענינים ש"הורגים" את שמה הטוב של המפלגה, מהרס ומחריב את שם המפלגה, והכל כדי שיקרא "מנהיג" וישאר ראש המפלגה (אמנם ראש למפלגה שיש לה כזה "שם", אבל עכ"פ הוא הראש של המפלגה).

כל זה מדובר באחד שאיננו בן-אדם, אשר בשביל פניות אישיות הוא "אוכל" את המפלגה; אבל "הכשרים שבהם" המפלגה אוכלת אותם, כפי שרואים שעבור עניני המפלגה הוא יוצא מגדרו ("אויס מענטש"), ומוכן בשביל זה אפ"ל "יהרג ואל יפרוש", הוא אוחז ב"כסא" ובמציאות של המפלגה, ויוצא לגמרי מהגדרים, עד שלשם כך מפקירים שלש עשרה מליון יהודים!*

ב. ולזה ניתוסף עוד ענין: ברוסיה ידעו שישנם רבנים אמיתיים וישנם כאלו שנקראו "קאזאנער רבינער", שפירושו: "רבנים מטעם", כלומר מטעם הממשלה, וזהו ציווי הממשלה.

כך גם בנדון-דידן: ישנן מפלגות שאינן "מטעם", ואינן אומרות רק מה שהממשלה רוצה (ע"ד שישנה מפלגה נגד החזרת שטחים, שהיא אינה "מטעם", שלכן שיטתה היא לא כרצון הממשלה), וישנן גם מפלגות "מטעם", כלומר, שהן אמנם מפלגות המייצגות את הדת, אבל הם מטעם הממשלה, ומוכרחים לומר הכל כרצון הממשלה.

ולכאורה, אם הנכם מפלגה "מטעם", תאמרו בגלוי שאתם לא מפלגה כדי להגן על הדת, אלא הנכם מפלגה "מטעם", ללא כל דעה עצמאית! ואזי אחת ולתמיד יידעו שאין מה לעשות אתכם, ושאתם רק מוסרים דברים כהווייתן, כלומר, מה שהממשלה מצוה עליכם לומר, ויוכלו מלכתחילה לדבר עם אלו שמצוים עליכם.

את מה שמושבעים ועומדים מהר סיני לומר – לא אומרים, מזה מתפעלים, לזה – טוענים – יש זמן, אבל על מה שהממשלה אומרת, צריכים לחזור!...

תאמרו בגלוי שאתם מפלגה "מטעם", ואל תאמרו שהנכם מפלגה שענינה להגן על הדת!

ג. ישנו משל על-כך שאינני רוצה לאומרו – מאחר שבכלל רציתי לפעול בזה בחשאי בכדי שלא יידעו שהעוסק בזה הוא אחד מבחוץ, אבל כשראיתי שזה לא עזר הוצרכתי לצאת

(* בקשר לזה שהכירו בגיור רפורמי בחוץ לארץ. וראה בארוכה אודות זה ב"יחי המלך" שי ע' 13 ואילך.

מכוונים את הפירוש הפשוט ולא את ה"כוונות" – אזי העיקר ישנו, ותמיד אפשר להוסיף כוונות בזה.

אך לכל לראש יש לכוון את הפירוש הפשוט – שמבקשים בכל יום ויום וכמה פעמים לראות בעיני בשר "בשובך לציון ברחמים", ואדרבה, לשם כך נבראו העיני בשר – כדי שיהיו בשלימות, וזה דוקא כאשר הם מנוצלים לראות את תכלית השלימות – "בשובך לציון ברחמים"!

וכמו שכתוב במדרש תהלים¹⁰, והובא ברד"ק¹¹, בשבלי הלקט¹², ברוקח¹³ וכו' – שיהודי צריך ל**תבוע** את הגאולה האמתית והשלימה, וכדיוק הלשון בהלכה¹⁴ **לתבוע**, שהוא **תבוע** מתי כבר תבוא הגאולה¹⁵!

ועד שהחיד"א כותב¹⁶, שע"י עצם הקיווי והתשוקה לגאולה – מביאים את הגאולה!

ג. וזוהי ההוראה שלמדים מסיפור התורה אודות טענת בני ישראל במצרים שהם מוותרים על ה"רכוש גדול" העיקר לצאת מהגלות, וכן מזה ש"ביקש יעקב לישב בשלוה":

היצר הרע ("הקלוגינקער") רוצה לנצל את סיפור הגמרא³ ע"י שמדגיש בעיקר את המענה (על טענת בני"), שבשביל ה"רכוש גדול" כדאי להשאר בגלות. ועד"ז אצל יעקב – שבפועל לא נתמלאה בקשתו ו"קפץ עליו רוגזו של יוסף";

אמנם, יהודי לומד גם מעצם הטענה (שהיא גם חלק מהתורה מלשון הוראה), **שצריכים** לצעוק "דאלאי גלות" ולבקש שרוצים כבר לישב בשלוה! וכאשר לומדים הוראה גם מטענה זו, אזי ניתן ללמוד אח"כ הוראה גם מהמענה, שמחזיקים את בני ישראל זמן נוסף בגלות מצרים בכדי שיקבלו את ה"רכוש גדול".

וההוראה היא: לאחרי יציאת מצרים נתקיימה כבר הבטחת הקב"ה "ואחרי כן יצאו ברכוש גדול" (שלשם כך הוא עיכבם בגלות), ולזה ניתוספה עבודת בני ישראל במשך כל שנות הגלות, ובמילא, אין סיבה להחזיק את בני ישראל עוד בגלות!

שיהודי לא יפסיק לצעוק "דאלאי גלות"

ד. עפ"ז יובן גם מדוע התורה מספרת זאת, דלכאורה נשאלת השאלה: מדוע בכלל מספרת לנו התורה את טענת בני ישראל ואת מענה הקב"ה, הלא אילו לא היתה התורה מספרת זאת, לא יכל היצר לטעון שלא צריכים עתה לצעוק כיון שזה בין כך לא יעזור, כפי שה' אז?

והביאור בזה, שהיא הנותנת: אם התורה לא היתה מביאה את השאלה והתירוץ, ה' בא היצר ושואל את השאלה ומתרצה כדי לבלבל יהודי ולעכב אותו מלצעוק "דאלאי גלות"! לכן כותבת זאת התורה, בכדי לבטל ("באוארענען") מלכתחילה את טענת היצר ושידעו מיד את המענה, כך שיהודי לא יפסיק לצעוק "דאלאי גלות" אפילו לרגע אחד!

וזהו גם הלימוד שישנו מיעקב:

(10) מזמור יא.
(11) סוף שמואל ב.
(12) דין סדר ברכת המזון סי' קנז.
(13) הל' תפלה סי' שכב.
(14) ראה ב"י לטור או"ח סקפ"ח (ד"ה וכתב הרמב"ם).
(15) ראה "יחי המלך" גליון שה ע' 13. לקו"ש חכ"ה ע' 23 ואילך, ושם בהע' 14.
(16) בספרו מדבר קדמות אות ק' ערך קיווי.

כשם ש"ביקש יעקב לישב בשלוה", כך צריכים בני ישראל לבקש שרוצים כבר להיות בהתיישבות. אלא שבני ישראל למדים מהסיפור לבקש התיישבות לא רק כפי שמוכן אצל הנברא למטה – "וישב יעקב", אלא "וישב" סתם, "וישב" של הקב"ה (ש"וישב" היא תיבה בתורת ה') – התיישבות אמיתית, כפי שהקב"ה מבין מהי התיישבות! וביחד עם זה – "וישב" בפשטות, התיישבות לבני ישראל בתור נשמות בגופים בעולם הזה הגשמי.

והענינים שבינתיים – ש"קפץ עליו רוגזו של יוסף" – הם רק הכנה לבוא להתיישבות אמיתית, ועכשיו כבר יצאו ידי-חובת כל ענינים אלו, והגיע הזמן שתהי' התיישבות אמיתית.

וכאמור, מצד אחד זו התיישבות אמיתית, התיישבות כפי שהיא באה מהקב"ה (שהוא למעלה מכל הענינים), וביחד עם זה נמשכת ההתיישבות האמיתית בחייו של כל יהודי בתור נשמה בגוף בעוה"ז הגשמי, כפירוש הפשוט ב"וישב" ע"פ הלכה (שהלכה היא דוקא בפשטות) – "דבר ה'17 זו הלכה"18 שקשור עם "דבר ה' זה הקץ"19 (כמובן מזה שהגמרא אומרת20 שני פירושים אלו על אותו פסוק – "דבר ה'17").

ובפשטות – שמיד באה הגאולה האמיתית והשלימה, וישנה אז התיישבות אמיתית ושלמות בכל הענינים: שלימות העם – "בנערניו ובזקניו גו' בבניו ובנותיו"21,

וישנו ה"רכוש גדול" – "כספם וזהבם אתם"22 כפשוטו, וגם כפי שזה ברוחניות – אהבה ויראה23, שלימות התורה ומצוותי',

ונפעל בשלימות ה"וישב יעקב בארץ מגורי אביו" – בארץ הקודש, שלימות הארץ, עד "כי ירחיב ה' אלקיך את גבולך"24, שנוסף לשבעת הארצות יתנו לבני ישראל גם את ארץ קיני קניזי וקדמוני שעד אז היו בידי גוים ("גוישע הענט") – מהפכים אותם, ודוקא עי"ז נהי' "וישב גו' בארץ מגורי אביו"25 באופן של התיישבות אמיתית, כיון שיתרון האור בא מהחושך דוקא26, ועד"ז בנוגע לכל הענינים – תהי' בהם המעלה דאתהפכא עי"ז שיוציאום מידי גוים ומהפכים אותם לקדושה הכי נעלית,

ובפשטות – גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, וישנו ה"וישב", התיישבות אמיתית ובפשטות בעוה"ז הגשמי, במהרה בימינו ממש ובעגלא דידן ממש.

(משיחת ש"פ וישב ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

(17) עמוס ח, יב.	(23) ראה תו"א ריש פרשתנו. תו"ח שם נח, א ואילך.
(18) שבת קלא, ב.	ובכ"מ.
(19) שם.	(24) ראה יב, כ. וראה שופטים יט, ח.
(20) שם.	(25) פרש"י שופטים שם.
(21) כמ"ש ביצ"מ – בא י, ט.	(26) ראה ס' הערכים-חב"ד ערך אור – ביחס לחושך ס"ח. וש"נ.
(22) ישע"י ס, ט.	

המדור מוקדש לזכות ר' מיכאל נחמ"ה בן חוה אסתר וזוג' רחל יפה בת מינדל שיחיו ולזכות מרת ח'י רחל בת שפרינצא שנאל שתחי' ולזכות אורי אהרן יואל בן מינדל וזוג' בתיה רות בת שרה שיחיו וילדיהם: שטערנא שרה ושמואל שיחיו ולזכות שושנה חס"ה בת מינדל לזיווג הגון, ולזכות דוד יעקב בן מינדל לרפוש"ש בגו"ד ולזיווג הגון ולזכות יוסף יצחק בן רייזל פרומה לברכה והצלחה בגו"ד ולזכות צבי בן ח'י רחל לרפוש"ש וקרובה

דבר נכון ביותר הוא לעסוק בענין של "פירסומי ניסא"

[. .] ראשית, צריכה להיות ההכרה וההודאה לה' על הניסים שהוא עושה.

ובפרט כאשר עומדים בסמיכות לימי החנוכה שענינם הוא "פירסומי ניסא"1 – ממילא אפילו אם-תימצו-לומר שבשאר ימי השנה לא צריכה להיות כזו הדגשה בענין של פירסומי ניסא (כדמוכח מזה גופא שזהו ענינם של חנוכה ופורים וכיוצא בזה) – הרי בימי חנוכה צריך להיות פירסומי ניסא, ויש לומר, שזה כולל לא רק את נס המלחמה ונס החנוכה (של פך השמן) אלא פירסומי ניסא בכל הניסים שהקב"ה עושה לבני ישראל – "בימים ההם בזמן הזה".

ועוד והוא העיקר: ההכרה וההודאה ונתינת השבח לה' על הניסים שהוא עושה, נוסף על היותם ענין של הכרת טובה – ה"ז גם נוגע לביאת משיח צדקנו בגאולה האמיתית והשלימה, כפי שהגמרא אומרת2: "ביקש הקב"ה לעשות חזקי' משיח . . אמרה מידת הדין לפני הקב"ה . . חזקי' עשית לו כל הניסים הללו (שניצל מסנחריב ונתרפא מחליו3) ולא אמר שירה לפניך תעשהו משיח".

על-פי זה מובן בענינו, שפירסומי ניסא של הניסים שעושה הקב"ה בזמנו – הרי זה נוגע להבאת הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש!

ומזה מתקבלת ("האָט מען אַרויס") הוראה עיקרית: מאחר שכבר עומדים לאחרי כל הענינים, והגאולה עדיין לא באה – דבר נכון ביותר הוא לעסוק בענין של "פירסומי ניסא", לפרסם אצל עצמו ואצל הזולת, ובכל מקום ומקום – את הניסים שהקב"ה עושה עימנו, מתוך ידיעה שבזה קשורה הגאולה האמיתית והשלימה!

ועל-אחת-כמה-וכמה בימי החנוכה, שענינם הוא "פירסומי ניסא" כנ"ל – יש לראות לנצל ימים אלו, נוסף לכל הפעולות ומבצעי חנוכה, גם – כדי לערוך התוועדות חסידים [או לקרוא לזה בלשון אחר, בכל מקום לפי ענינו, "אזלת לקרתא הלך בנימוסי"]4, בכל יום מימי החנוכה, ולדבר שם דברי תורה, נגלה דתורה ופנימיות התורה, ולקבל החלטות טובות בכל עניני תורה ומצוות, ובאופן של מוסף והולך ואור (בהתאם לנרות חנוכה), ועוד ועיקר – לדבר בענין פירסומי ניסא, הניסים "בימים ההם בזמן הזה".

(משיחת ש"פ וישב, כ"ג כסלו, מבה"ח טבת ה'תשנ"ב - מוגה, תרגום מאידית)

- (1) שבת כא, ב ובפרש"י. (3) פרש"י שם.
(2) סנהדרין צד, א.

המדור מוקדש לזכות הרה"ח ר' מנחם מענדל הלוי וזוג' מרת נחמה פייגא שיחיו וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ח דוד הלוי ובניהם: נתן הלוי ויוסף יצחק הלוי ש"י לאבוקבסקי מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחיה מוסיא שיחיו שגלוב